

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim!

A mai nap számunkra, magyar baloldaliak és demokraták számára kettős ünnep. Május elseje, a munka ünnepe az a nap, amikor a munkájukból élők büszkén, bátran kiállnak, és a világ tudtára adják: a legnehezebb körülmények között is megőrizték tartásukat, önbecsülésüket és kiállnak jogaik védelméért. És erre a kiállásra nagy szükség van akkor, amikor nő a munkavállalók kiszolgáltatottsága és egyre többen vannak azok, akik egyik napról a másikra élnek. Ezért örülök és köszönöm, hogy eljöttek ma ide!

De ma ünnepeljük hazánk uniós csatlakozásának évfordulóját is. Tíz évvel ezelőtt, 2004. május elsején vált Magyarország az Európai Unió teljes jogú tagjává. Ezzel az újkori magyar történelemben az egyik legfontosabb célkitűzését érte el a nemzet. Azt, hogy minden tekintetben intézményesen is a szabad és egységes Európához tartozunk.

Ehhez a sikerhez minden rendszerváltás utáni kormány hozzájárult. Külön büszkék vagyunk arra, mi, baloldaliak, hogy két szocialista miniszterelnök, Horn Gyula és Medgyessy Péter, valamint Kovács László egykori külügyminiszter nagyban hozzájárultak ehhez a sikerhez. Köszönjük nekik!

A csatlakozás óta számunkra, magyar baloldaliak és demokraták számára ez a nap szimbolikusan is összeköti a munka, a dolgozó ember megbecsülését, jogainak védelmét és a nyugatos, modern, demokratikus Magyarország eszméjét.

Történelmi példák sora és a fejlett világ példái azt mutatják, hogy azokban az országokban élnek jól az emberek, ahol ezek az értékek együtt, egymást kiegészítve és erősítve érvényesülnek. Ott, ahol munkájukból, tudásukból, tehetségükből napról napra jobb és jobb életet tudnak teremteni maguknak és családjuknak. Ahol a

szegény nem büntetést, hanem esélyt kap. Ahol nem a hatalomhoz való hűségen, hanem a tudáson, a szakértelmen és a teljesítményen múlik az előbbre jutás. Ahol a vállalkozás szabad, a magántulajdon pedig szent. Ahol demokratikusan meghozott törvények garantálják a dolgozók jogait és erős szakszervezetek védik érdekeiket. És ahol nem zárják ki a nemzetből a másként gondolkodókat.

Mi, egy ilyen Magyarországon akarunk élni. És tíz évvel ezelőtt, az Európai Unióba való belépéssel egy ilyen világ kapuja nyílt meg előttünk és lehetőséget kaptunk a nemzet modernizációjára és a felzárkózásra. De vajon tudtunk-e élni a feltáruló lehetőségeinkkel? Vajon közelebb kerültünk-e ahhoz a Magyarországhoz, amelyet 1990-ben megálmodtunk? Erre sajnos az a válaszunk, hogy összességében nem! Persze, ha a sok százmilliárdos fejlesztéseket, az autópályákat, az épülő és megújuló iskolákat, a kórházakat, a köztereket és középületeket, az uniós forrásból létrejövő munkahelyeket és az eltűnő határokat nézzük, akkor kimondhatjuk, hogy közelebb kerültünk az álmunkhoz. De ha a növekvő társadalmi különbségeket, a munkanélküliséget, a tömeges elszegényedést, a romló életminőséget, a jogállam felszámolását, a kultúra és az oktatás lerombolását látjuk, akkor ki kell mondanunk, hogy napról napra egyre távolodunk álmunktól, Európától. Egyre messzebb vagyunk a szabadságtól, a demokratikus rendtől, a biztonságtól és a nemzeti modernizációtól.

Hítem szerint Európa egyre távolabb van, mert Magyarországot Orbán Viktor nacionalista, populista politikája történelmi zsákutcába vezet. De ne feledjük, van olyan ellenzéki párt is, amelyik ezen az úton támogatja a Miniszterelnököt. A Jobbik, egyik nap uniós zászlót éget, a másik nap meg szavazatot kér, hogy beülhessenek a brüsszeli bársonyszékekbe.

De az a Jobbikos, aki zászlót éget, az a magyar emberek jövőjét égeti fel. Aki kidobja a Parlament ablakán az unió a zászlaját, aki felveti Magyarország kilépését

az Európai Unióból, az a magyar embereket védő uniós jogokat és Magyarországgal felzárkózásának lehetőségét dobja el. Hiszen például a magyarországi beruházások 97 százaléka uniós pénzből valósul meg. Ezek nélkül nem épülne semmi. Sem út, sem iskola, sem kórház, sem gyár. Több százezer magyar vállalkozó és a magyar földből élő gazdálkodó menne tönkre. Tehát az a párt, vagy politikus, aki tagadja, hogy az Európai Unió tagságunk Magyarország, sőt a magyar nemzet számára egyértelmű előnyökkel jár, az egyszerűen a saját népe ellen cselekszik.

Kedves Barátaim!

Ha azt kérdik tőlem, van-e számunkra Európán kívül is élet, akkor a válaszom egyértelműen az, hogy nincs. Számunkra, magyarok számára, Európán kívül nincsen többé hely! Persze ez nem azt jelenti, hogy ne lennénk kritikusak az Európai Unió működésével és megoldásaival szemben. Sokszor nem felel meg az Unió a hétköznapi ember elvárásainak. Ez pedig joggal okoz csalódás bennük. Mert túl bürokratikus, túl lassan, túl drágán működik. A brüsszeli politika túl messze van az emberektől.

De ettől még az történelmi tévedés vagy vegytiszta populizmus, hogy Európai Unió az Magyarország ellensége. Hiszen Európa mi magunk is vagyunk és ezért meg van a lehetőségünk arra, hogy változtassunk rajta, és jobban érvényesítsük a magyar érdekeket. Az emberek igényeihez és szükségleteihez kell igazítani az Európai Uniót. Úgy is mondhatnám, hogy az a feladat, hogy végre elérjük azt, amiért csatlakozni akartunk az Európai Unióhoz. Ehhez kevesebb harcra, több együttműködésre, kevesebb erőfitogtatásra, több józan észre, kevesebb pávatáncra és több nyílt, őszinte beszédre van szükség. Mi olyan embereket ajánlunk a magyar választóknak, akik felelősen, de határozottan fogják képviselni a magyar emberek és a nemzeti érdekeket az Európai Unióban. Ahogy Szanyi Tibi is említette, itt a lehetőség a baloldal számára, hogy többségbe kerüljön az Európai Parlamentben.

És ha így lesz, Martin Schulz személyében olyan bizottsági elnöke lehet az EU-nak, aki nemcsak érti az emberek mindennapi problémáit, de kész és képes enyhíteni is ezeket. Olyan, aki tud és akar változtatni az Európai Unió működésén.

Mi, az európai baloldal, megszorítások helyett a munkahelyteremtésre, a gazdagok támogatása helyett a nap, mint nap küszködők megsegítésére, a munka, a dolgozó ember megbecsülésére, a jogaik védelmére akarjuk használni az uniót. Mi baloldali, erős Európát és benne erős és európai Magyarországot akarunk!

Ezért fontos a mai nap. És ezért fontos a május 25-ei választás. Kérem, támogassák a jelöltjeinket és az 1-es szocialista listát!

Ahogy Zita is mondta, támogassák az első listát, a szocialistát! Hajrá MSZP!